UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

E ante G

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Frigentqȝ effete in corpe vires. Silr effetā tellurē dicimus vt idē li. j. geo. Effetos cinerem immūdum iactare per agros Ubi Ser. Cōtinua fertilitate laſſatos ſicuti etiam frequenti partu dicit mlr. Col. in prefatione. Qd exiſtiment vbertate nimia prioris eui defatigatum ⁊ effetum ſolū neqre priſtina benignitate ꝑbere mortalibus alimenta. Ci. in Cato. Libidinoſa ⁊ intēperans adoleſcentia effetū corpus tradit ſenectuti. i. debile ⁊ infirmum qȝ vacuum viribus ⁊ eneruatum.

Effrenus. Uide in dictione Frenum.

Effugio. is. pe. cor. extra fugio euado. Uñ effugium ⁊ Effugia e. Uide in dictione Fugio.

Effundo. is. extra ſpargo. Lac. li. j. Nā ꝑter verborū licentiā qbus obſcenitas oīs effundit. Plau. Totāqȝ effudit fideliā. i. ſparſit qcqd in fidelia erat. Per tranſlationē Effundere ponitur ꝓ cōſumare. Ci. li. ij. offi. Multi patrimonia effuderūt incōſulte largiēdo. Qñqȝ ꝓ Emittere. Uirgi. Ruūtqȝ effuſi carcere currus. Qñqȝ pro Proſternere profligare. Sal. Effuſo ac ꝓfligato peditatu paulatim retrocedere ceperunt.

Effutio. is. pe. ꝓ. inepte ⁊ inconſulte eloquor euacuo. Tranſlatio a vaſe fictili: qd patulo ore fundo acuto inſtabile nihil in ſe contineat. Et ipſe futilis dr qui nihil intra ſe continet ⁊ ſēper inanis eſt. Hora. Effutire leues idigna tregedia verſus Uar. Euax verbum nihil ſignificat ſed effutitū naturaliter eſt. Nonius Effutire exponit prodicere cum mendatio adducitqȝ Ciceronem. li. v. tuſ. vbi ſic ait. Nec hoc ſic agit: vt ex tēpore quaſi effutire videatur.

E ante G

Egelidor. pe. cor. regelor. geluqȝ diſſoluor. Sidoni. Egelidarētur fibre glaciales.

Egeo. es. egui. alicuius rei neceſſitatem habeo. ⁊ tam genitiuo qȝ ablatiuo iungitur. Plau. in aſi. Quia tui abeuntis egeo. Lact. li. v. Tanta eſſe innocentie vim: vt non egeat nec armis nec viribus. Hinc componitur Indigeo. Deriuant vero. Egeſtas paupertas. egens egentior egentiſſimus. Augu. lib. j. con. Opibus egentiſſimo.

Egenus. pe. pro. qui aliquid habet ⁊ aliquo indiget pauper qui nihil habet. Inops ſine ope.

Egeſtoſus: ab egeſtate formatur ſicut a ſobrio ſobrioſus. Cyprianus. Cum nulla fuerit oportunitas ſcandali vbi tranſeunter quod peius eſt egeſtoſam habuerit manſionem.

Egeria. nympha cui ſacrificabant pregnantes: qꝛ eam putabāt facile ſetam aluo egerere.

Egero. is. pe. cor. ſſi. ſtū. Uide in dictione. Gero.

Egregius. a. um. excellens. quod ex toto grege eligitur. ⁊ egregius emines ⁊ preſtans Ter. in An. Forma egregia ⁊ etate ite gra. Hinc contra grāmaticorū regulas. Iuue. formauit comparatiuū. egregius cenat meliuſqȝ miſerimus. Sic Lucre. Nam nihil egregius qȝ res ſecernere aptas a dubijs. egregie aduerbiū excellenter qȝuis ēt vſurpetur ꝓ valde nimis: vt apud Ter. in An. Horum ille nihil egregie ꝑter cetera ſtudebat.

Egredior. extra gradior ex eo. Lac. li. ij. Ille vō cū egreſſus eſſet ex arca. Dicimuſqȝ egredior templo ⁊ e tēplo: ⁊ templum. i. extra gradior templum. Inde egreſſus ⁊ egreſſio.

Egurgito. as. pe. cor. ſignificat exhaurio. Plautus. in epi. Atqȝ egurgitem domo prorſus.

Eho. Interiectio ē ad ſe vocātis: vel nutus ē itētiōem depoſcēs cū eius quo vult loq. Ter. i An. ehodū ad me. Als iteriectio admirantis vt: apd eūdē. eho. an tu te itellexi. hs aſſimularier

E ante I

Ei: datiuus ab is. ea. id. aliqñ hȝ qlitatis vi. Ter. in an. ei ne ego vt aduerſer: hoc eſt tali tam bono. In metro plerūqȝ monoſyllaba dictio ē ſicut cui ⁊ huic lȝ qñqȝ ēt duar ſyllabar repiatur. vbi. e. mō corripit. mō ꝓducitur. Iuue. Iuuenes hortātur vt illam ire viam ꝑgant ⁊ eidem incūbere ſecte. Lucre. li. vj. Scilicet ⁊ fluuius qui viſus maximus ei.

Eia mō adhortantis eſt: mō corripientis ε λ λ η ν ι ς ι ε ι α κ α ι ρ η μ α υ π ο τ ο υ ε ι ω ε ω.

Eijcio. is. extra iacio excludo. Uir. Nec nō Tarquinū eiectum Porſenna videbar accipere. Qñqȝ extēdo. Idē. eiectoqȝ incūbit cernuus armo. eiectū quoqȝ pro naufrago idē poſuit. eiectū littore egētē excipi. Hinc eiecticius. a. um. ply. Uulua eiecto ꝑtu melior qȝ edito. eiecticia vocat illa: hec porcaria.

E ante L

Elabor. pe. ꝓ. extra labor. effugio. eo mō quo lubricus anguis aut angulla manu preſſa lapſu fugit. Uirg. ecce āt lapſus pyrrhi de cede polites Plau. in cap. ea ſpes elapſa eſt. i. effugit. Hier. i ꝓlogo Iob. vt ſi velis anguillam aut murenulam ſtrictis tenere manibus quāto fortius ꝓſſeris tāto citius elabit. Ci. ꝑ tranſlationē. Hic fr ſuo cenſore q ꝓximus añ me fuerat elapſus eſt: Hoc ē accuſatorem veluti ꝑſentium manus effugit.

Elaboro. as. vide in dictione Laboro.

Elamite. pe. produ. dicti ſunt perſarum principes. ab elam filio Sem: vt ait Ioſeph.

Elaphos: pe. cor. latie ceruus. vñ Tragelaphus Hircinus ceruus

Elatus. pe. ꝓ. ſublimis. excelſus. eminēs. ſupbus ab effero. rs.

Electra teſte Heſiodo nympha oceani ⁊ Tethyos filia: vxorqȝ Atlantis cuius filia qdā ēt electra dicta fuit q Ioui Dardanū pepit dicente Uirg. li. viij. Dardanus iliace primus pr vrbis ⁊ auctor electra vt graijs ꝑhibent atlātide cretus. ⁊ ſubdit. electrā maximus atlas edidit ethereos humero qui ſuſtinet orbes. Alia fuit electra Horeſtis ſoror.

Electryon. Amphitryonis frater ⁊ filius Alcei.

Electrū: gūmi ſiue lachryma ſuccuſue ex arboribus pinei gñis ꝓfluens: qd a latinis Succinū dr. naſcitur vt inqt Plyn. in exoticis inſulis ſub metalli ſpē ⁊ gleſſum barbari. Hinc electriferas inſulas gleſſarias. Cuius coloris ſimilitudine puto eam mixturam electrum dici que ex parte quadam auri et argenti conficitur dicente Plynio. li. xxxiiij. Aurum in quo quinta argenti portio eſt electrum vocatur.

Elemoſyna. munus quod inopi datur ab ε λ ε ο ς qd miſerationem ſigt. Quod nomen apud gentiles raro legitur cū apud chriſtianos frequentiſſimum iueniatur. Spartianus de Caracalla. Nō tenax in largitionē nō letus in elemoſynam.

Elegans. pe. cor. nomē eſt non participiū ab Eligo vt Ci. li. de opti. dicendi gñe innuere vr cum inqt. Nam ſi vt in epularū apꝑatu magnificentia recedens non ſe parcū ſolū ſed ēt elegantē videri volet eliget qbus vtat. Sunt eni plereqȝ apte huius ipſius oratoris d quo loquor ꝑſimonie. Eſt igit elegās idem qd cultus ornatus politus qſi q eligere ſciat: aut qui ipſe ſibi ſit eligendus. Ter. Regē elegantē narras. Hinc elegantia.

Elegātia dcā ē qꝛ ſit electa ⁊ ſepata a vulgari opinione: ⁊ accipitur ꝓ cultu ⁊ ornatu q tñ apud veteres non ad igenij opera ſȝ dūtaxat ad nimis amenū letūqȝ cultum ac victū applicabat. Nec ſine vitio erat. nūc elegans ſolū laudādo dr. vt elegans oro. Eſt ⁊ Elegantia elocutionis ꝑs q facit vt vnūqdqȝ verbū pure apteqȝ dici videat. Huius due ſūt ꝑtes latinitas ⁊ explanatio. Latinitas ē q ſermonē pur ſeruat ab omni vitio. Explanatio ē q reddit aptam ⁊ dilucidā orationē. ea duabus rebus cōparat. ſ. vt vſitatis verbis vtamur ⁊ proprijs. Uſitata ſunt q verſant in cōſuetudine cotidiana. Propria ſunt que eius rei de q loqmur verba ſunt aut eſſe poſſunt.

Elegia pe. pro. ſiue Elegeia miſerabilis vel miſeria ab ε λ ε ε ω miſerior ε λ ε ο ς miſeria. Uñ. Elegi verſus dci ſūt qꝛ ad fiſtulā luctus cātari ſoliti erāt: aut qꝛ his miſerabiles hominū erūne: ⁊ amoris querimonie dcātāt. Romāi id gñs carmis qd cū lamentatione adcanit mortuis neniā nūcupauerunt. Uñ tractū vt epitaphia quoqȝ dfunctor elegis verſibus ſcribant. Ouid. Flebilis idignos elegeia ſolue capillos. Ah nimis ex vero nūc tibi nomē erit. Dr elegiū metrū ⁊ elegia ⁊ ꝑ diminutionē elegidion Perſi. Hō ſi q elegidia crudi dictarūt ꝓceres. Penultia huius nomis elegia a poetis longa ꝓfertur. Mar. Deticat cultis aut elegia comis. Oui. li. de reme. blāda pharetratos elegia cātet amores. Statius vō li. j. ſyluarū. Quas iter multū petulanas elegia ꝓpinquat: Huius metri princeps fuit Callimachus. ſecundus Philetas. Ab elegus fit elegiacus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN